

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 24 d.*

Turinys

Teisinis pagrindas	4
Ginčo aplinkybės	6
Šalių reikalavimai	9
Dėl Weichert priešpriešinio apeliacinio skundo byloje C-293/13 P priimtinumо	11
Šalių argumentai	10
Teisingumo Teismo vertinimas	10
Dėl Del Monte apeliacinio skundo byloje C-293/13 P	12
Dėl „Weichert“ suinteresuotumo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą	11
Šalių argumentai	11
Teisingumo Teismo vertinimas	11
Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad pažeidimo laikotarpiu „Del Monte“ ir „Weichert“ nesudarė vieno ekonominio vieneto	11
Šalių argumentai	11
Teisingumo Teismo vertinimas	13
Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P antrojo pagrindo, susijusio su įrodymų iškraipymais	18
Šalių argumentai	17
Teisingumo Teismo vertinimas	19
Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P trečiojo pagrindo, susijusio su įrodinėjimo pareiga	22

* Proceso kalba: anglų.

Šalių argumentai	20
Teisingumo Teismo vertinimas.....	20
Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P ketvirtojo pagrindo, susijusio su principu „in dubio pro reo“ .	23
Šalių argumentai	21
Teisingumo Teismo vertinimas.....	21
Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P penktojo pagrindo, susijusio su vieno tęstinio pažeidimo nebuvimu	24
Šalių argumentai	22
Teisingumo Teismo vertinimas.....	22
Dėl Komisijos apeliacinio skundo byloje C-294/13 P	23
Dėl „Weichert“ suinteresuotumo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.....	23
Šalių argumentai	23
Teisingumo Teismo vertinimas.....	23
Dėl apeliacinio skundo byloje C-294/13 P pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad „Weichert“ yra teisiškai įpareigota pateikti Komisijai informacijos	26
Šalių argumentai	24
Teisingumo Teismo vertinimas.....	25
Dėl apeliacinio skundo byloje C-294/13 P antrojo pagrindo, susijusio su tuo, kad administracinės procedūros metu „Del Monte“ ir „Weichert“ nesudarė vieno ekonominio vieneto	29
Dėl Weichert ir Del Monte priešpriešinių apeliacinių skundų byloje C-294/13 P	29
Šalių argumentai	26
Teisingumo Teismo vertinimas	26
Dėl ginčo pirmojoje instancijoje	27
Dėl bylinėjimosi išlaidų	27
„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Karteliai — Europos bananų rinka — Derinimas nustatant referencines kainas — Dviejų bendrovių kaip „ekonominio vieneto“ sąvoka — „Lemiamos įtakos“ sąvoka — Bendrovės elgesio priskyrimas kitai bendrovei — Įrodymų iškraipymas — Įrodinėjimo pareiga — In dubio pro reo principas — „Vieno tęstinio pažeidimo“ sąvoka — „Suderintų veiksmų“ sąvoka — „Pažeidimo dėl tikslo“ sąvoka — Kartelyje dalyvaujančios įmonės —	

Informacijos perdavimas Komisijai — Teisės aktuose nustatyta pareiga — Apimtis — Teisė atsisakyti duoti parodymus prieš save — Pirmojoje instancijoje į bylą įstojusi šalis — Priešpriešinis apeliacinis skundas — Priiartinumas“

Sujungtose bylose C-293/13 P ir C-294/13 P

dėl 2013 m. gegužės 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų apeliacinių skundų

Fresh Del Monte Produce Inc., įsteigta Džordžtaune, Kaimanų salos (Jungtinė Karalystė), atstovaujama *Rechtsanwalt* B. Meyring ir *advocate* L. Suhr, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Biolan, M. Kellerbauer ir P. Van Nuffel, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujamai QC K. Smith, solisitorių C. Humpe ir S. Kon,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje (C-293/13 P),

ir

Europos Komisija, atstovaujama A. Biolan, M. Kellerbauer ir P. Van Nuffel, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Fresh Del Monte Produce Inc., įsteigta Džordžtaune, Kaimanų salos (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai *Rechtsanwalt* B. Meyring ir *advocate* L. Suhr, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujamai QC K. Smith, solisitorių C. Humpe ir S. Kon,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje (C-294/13 P),

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (pranešėjas) ir J. L. da Cruz Vilaça,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. spalio 9 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. gruodžio 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu byloje C-293/13 P *Fresh Del Monte Produce Inc.* (toliau – *Del Monte*) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Del Monte Produce / Komisija* (T-587/08, EU:T:2013:129, toliau – skundžiamas sprendimas); šiuo sprendimu, pirma, buvo atmetas jos ieškinys, kuriuo buvo siekiama panaikinti 2008 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimą C(2008) 5955 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį (byla COMP/39.188 – Bananai) (toliau – ginčijamas sprendimas), ir, antra, patenkintas jos prašymas sumažinti jai ginčijamu sprendimu skirtą baudą.
- 2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu byloje C-293/13 P *Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG* (toliau – *Weichert*) prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.
- 3 Apeliaciniu skundu byloje C-294/13 P Europos Komisija prašo panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė sumažinti *Del Monte* ginčijamu sprendimu skirtą baudą.
- 4 Jei Teisingumo Teismas patenkintų Komisijos apeliacinį skundą byloje C-294/13 P, atitinkamuose priešpriešiniuose apeliaciniuose skunduose šioje byloje *Del Monte* ir *Weichert* prašo, pirma, panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas nusprendė, kad jos negali remtis teise atsisakyti duoti parodymus prieš save, ir, antra, sumažinti joms solidariai skirtą baudą.

Teisinis pagrindas

- 5 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnio „Prašymai pateikti informaciją“ 1–4 dalyse nustatyta:

„1. Kad atliktų savo pareigas, skirtas jai šiuo reglamentu, Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmones ir įmonių asociacijas pateikti visą reikiamą informaciją.

2. Paprastame prašyme pateikti informaciją, siunčiamame įmonei ar įmonių asociacijai, Komisija nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokia informacija reikalinga, nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta, ir nurodo 23 straipsnyje numatytas nuobaudas už neteisingos ar klaidinančios informacijos pateikimą.

3. Jei Komisija nurodo įmonėms ir įmonių asociacijoms pateikti informaciją sprendimu, sprendime ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta. Taip pat nurodomos 23 straipsnyje numatytos nuobaudos ir nurodomos ar skiriamos 24 straipsnyje numatytos nuobaudos. Be to, nurodoma teisė į sprendimo peržiūrėjimą Teisingumo Teisme.

4. Prašomą informaciją įmonės ar įmonių asociacijos vardu teikia įmonių savininkai ar jų atstovai, o juridinių asmenų, bendrovių ar firmų arba asociacijų, neturinčių juridinio asmens statuso – asmenys, įgalioti jiems atstovauti pagal įstatymus ar įstatus. Reikiamai įgalioti teisininkai gali teikti šią informaciją savo klientų vardu. Visa atsakomybė už informacijos išsamumą, teisingumą ir tikrumą tenka pastariesiems.“

6 To paties reglamento 23 straipsnio „Baudos“ 1 dalies a ir b punktuose patikslinama:

„Komisija savo sprendimu gali skirti įmonėms ir įmonių asociacijoms baudas, neviršijančias 1 % bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais, jei įmonė ar asociacija tyčia ar dėl neatsargumo:

- a) pateikė neteisingą ar klaidinančią informaciją, kai šios buvo prašyta pagal 17 straipsnio ar 18 straipsnio 2 dalies nuostatas;
- b) pateikė neteisingą, neišsamią ar klaidinančią informaciją arba nepateikė informacijos per nustatytą laiką, kai informacijos buvo prašyta sprendimu, priimtu pagal 17 straipsnio ar 18 straipsnio 3 dalies nuostatas.“

7 Šio reglamento 24 straipsnio „Periodinės baudos“ 1 dalies d punkte numatyta:

„Komisija gali savo sprendimu skirti įmonėms ar įmonių asociacijoms periodines baudas, kurių dydis neviršija 5 % vidutinės dienos apyvartos praėjusiais ūkiniais metais ir kurios skaičiuojamos nuo sprendime nurodytos dienos, siekiant priversti jas:

<...>

- d) teikti išsamią ir teisingą informaciją, Komisijos paprašytą sprendimu, priimtu pagal 17 straipsnį arba 18 straipsnio 3 dalį.“

8 Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155; toliau – 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo) 20–23 dalyse numatyta:

„B. Baudos sumažinimas

20. Įmonėms, kurios neatitinka A skirsnyje numatytų sąlygų, gali būti sumažinta bauda, kuri kitaip joms būtų paskirta.

21. Kad įmonei būtų sumažinta bauda, ji privalo Komisijai pateikti įrodymus, kurie turėtų ženkliai papildomąją vertę Komisijos turimų įrodymų apie įtariamą pažeidimą atžvilgiu, ir nutraukti savo [įtariamą] neteisėtą veiklą ne vėliau kaip įrodymų pateikimo metu.

22. Sąvoka „papildomoji vertė“ reiškia laipsnį, kuriuo pateikti įrodymai savo pobūdžiu ir (arba) nuodugnumu sustiprina Komisijos gebėjimą įrodyti minėtus faktus. Šiuo požiūriu Komisija paprastai teikia daugiau reikšmės raštiškiems įrodymams, atsiradusiems laikotarpiu, su kuriuo susiję tie faktai, negu vėliau susiformavusiems įrodymams. Lygiai taip pat tiesiogiai su minėtais faktais susiję įrodymai paprastai laikomi vertingesniais negu netiesioginiai įrodymai.

23. Administracinių procedūrų pabaigoje, priimdama galutinį sprendimą, Komisija nustato:

- a) ar įmonės pateikti įrodymai turi ženkliai papildomąją vertę Komisijos tuo metu jau turimų įrodymų atžvilgiu;

- b) toliau pateiktą baudos, kuri kitaip būtų paskirta įmonei, sumažinimo dydį:
- pirmai įmonei, kuri atitinka 21 dalies sąlygas: 30–50 % sumažinimas,
 - antrai įmonei, kuri atitinka 21 dalies sąlygas: 20–30 % sumažinimas,
 - paskesnėms įmonėms, kurios atitinka 21 dalies sąlygas: iki 20 % sumažinimas.

Siekdama nustatyti sumažinimo dydį šiuose diapazonuose, Komisija atsižvelgia į laiką, kuomet buvo pateikti įrodymai, atitinkantys 21 dalies sąlygas, ir į jų papildomą vertę. Ji taip pat gali atsižvelgti į tai, ar įmonė, įteikusi paraišką, bendradarbiavo nuosekliai ir be išlygų [į įmonės bendradarbiavimo nuo įrodymų pateikimo momento mastą ir tęstinumą].

Be to, jeigu įmonė pateikia įrodymus apie Komisijai iki tol nežinomus faktus, kurie tiesiogiai susiję su įtariamo kartelio veiklos pavojingumu ar trukme, Komisija neatsižvelgia į šiuos elementus nustatydamą baudos dydį įmonei, pateikusiai šiuos įrodymus.“

Ginčo aplinkybės

- 9 Kiek to reikia šiame procese, skundžiamo sprendimo 1–35 punktuose nurodytas ginčo aplinkybes galima trumpai išdėstyti taip.
- 10 Grupė *Fresh Del Monte Produce* yra viena didžiausių pasaulyje vertikaliai integruotų šviežių ir šviežiai pjaustytų vaisių bei daržovių gamintojų, didmenininkų ir platintojų, taip pat viena didžiausių paruoštų vartoti vaisių ir daržovių, sulčių, gaviųjų gėrimų, užkandžių ir desertų gamintojų ir platintojų Europoje, Jungtinėse Valstijose, Artimuosiuose Rytuose ir Afrikoje. Naudodama prekių ženklą *Del Monte*, ji prekiauja savo prekėmis, visų pirma bananais, visame pasaulyje.
- 11 *Del Monte* yra *Fresh Del Monte Produce* grupės kontroliuojančioji ir patronuojančioji bendrovė. Europoje ji prekiauja bananais per daugybę jai visiškai priklausančių dukterinių bendrovių, be kita ko, *Del Monte Fresh Produce International Inc.*, *Del Monte (Germany) GmbH* ir *Del Monte (Holland) BV*.
- 12 Faktinių aplinkybių klostymosi metu *Weichert* buvo pagal Vokietijos teisę įsteigta komanditinė bendrovė, kuri iš esmės vertėsi bananų, ananasų ir kitų egzotinių vaisių prekyba Šiaurės Europoje. Nuo 1994 m. birželio 24 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. *Del Monte* per jai visiškai priklausančią dukterinę bendrovę *Westeuropa-Amerika-Linie GmbH* (toliau – WAL) netiesiogiai priklausė 80 % *Weichert* kapitalo. Iki 2002 m. gruodžio 31 d. *Weichert* buvo *Del Monte* bananų išimtinė platintoja Šiaurės Europoje.
- 13 Ginčijamo sprendimo 382 ir 383 konstatuojamosiose dalyse Komisija šiuo klausimu pažymėjo, kad *Weichert* buvo narė komanditorės *Del Monte* ir iš pradžių D. W., paskui, nuo 1999 m. kovo mėn., *Weichert* šeimos, kaip tikrųjų narių, ūkinė bendrija. Konkrečiai kalbant ji nurodė, kad šios bendros įmonės dalininkų komerciniai santykiai buvo nustatyti jungtinės veiklos sutartimi, kuria turėjo būti patvirtinti komanditinės bendrovės įstatai, konkrečiai – kontrolės ir valdymo tvarka (toliau – jungtinės veiklos sutartis), ir išimtinė *Del Monte* tiekiamų importuoti į Bendriją skirtų bananų platinimo sutartimi (toliau – platinimo sutartis).
- 14 2005 m. balandžio 8 d. *Chiquita Brands International Inc.* (toliau – *Chiquita*), remdamasi 2002 m. pranešimu dėl bendradarbiavimo, pateikė prašymą atleisti nuo baudos.
- 15 2005 m. gegužės 3 d. Komisija sąlyginai atleido *Chiquita* nuo baudos pagal minėto pranešimo 8 dalies a punktą.

- 16 2007 m. liepos 20 d. Komisija išsiuntė pranešimą apie kaltinimus, be kita ko, įmonėms *Chiquita*, *Dole Food Company Inc.* (toliau – *Dole*), *Del Monte* ir *Weichert*.
- 17 2008 m. spalio 15 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kurio 1–3 konstatuojamosiose dalyse konstatavo, kad sprendimo adresatės nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. derino savo veiksmus, t. y. derino Šiaurės Europoje, konkrečiai kalbant, Belgijoje, Danijoje, Vokietijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje ir Švedijoje, parduodamų bananų referencines kainas.
- 18 Iš ginčijamo sprendimo 104 ir 107 konstatuojamųjų dalių matyti, kad *Chiquita*, *Dole* ir *Weichert* nustatydavo savo prekių ženklų referencines kainas kiekvieną savaitę, konkrečiai šiuo atveju ketvirtadienio ryte, ir skelbdavo jas klientams. Sąvoka „referencinė kaina“ paprastai atitikdavo žalių bananų referencinę kainą, o geltonų bananų referencinę kainą paprastai sudarydavo vadinamasis „žalias“ pasiūlymas ir nokinimo sąnaudos.
- 19 Ginčijamo sprendimo 34 ir 104 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad „tikroji kaina“, kurią mažmenininkai ir platintojai mokėjo už bananus, galėjo būti nustatyta arba per derybas, kurios vyko kiekvieną savaitę, konkrečiai šiuo atveju ketvirtadienio popietę arba vėliau, arba paaiškėti vykdant tiekimo sutartis su iš anksto numatytomis kainų nustatymo formulėmis, kuriose paminėta konkreti kaina arba kaina, siejama su pardavėjo ar konkurento referencine kaina arba kita referencine kaina, pavyzdžiui, „Aldi kaina“. Mažmeninės prekybos tinklas *Aldi* kiekvieną ketvirtadienį nuo 11 iki 11.30 val. gaudavo tiekėjų pasiūlymus, paskui pateikdavo savo pasiūlymą; „Aldi kaina“, mokama tiekėjams, paprastai būdavo fiksuojama apie 14 val. Nuo 2002 m. antrojo pusmečio „Aldi kaina“ buvo pradėta vis dažniau naudoti kaip bananų kainos apskaičiavimo rodiklis sudarant tam tikrus kitus sandorius, visų pirma sandorius dėl aukščiausios kokybės bananų.
- 20 Ginčijamo sprendimo 51–210 konstatuojamosiose dalyse Komisija aiškina, kad sprendimo adresatės dalyvavo dvišaliuose pasitarimuose dėl išankstinio kainų nustatymo, per juos diskutavo dėl bananų kainų nustatymo veiksnių, t. y. veiksnių, susijusių su kitos savaitės referencinėmis kainomis, arba aptarė ar atskleidė kainų tendencijas, arba teikė informaciją apie kitos savaitės referencines kainas. Tokie kontaktai prieš atitinkamoms įmonėms nustatant referencines kainas vykdavo paprastai trečiadieniais ir bet kuriuo atveju būdavo susiję su būsimomis referencinėmis kainomis.
- 21 Ginčijamo sprendimo 56 ir 57 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad *Dole* taip pat palaikė dvišalius kontaktus su *Chiquita* ir *Weichert*. *Chiquita* žinojo apie *Dole* ir *Weichert* pasitarimus dėl išankstinio kainų nustatymo arba bent numanė, kad tokie pasitarimai vyksta.
- 22 Iš ginčijamo sprendimo 54 konstatuojamosios dalies matyti, kad šių dvišalių pasitarimų dėl išankstinio kainų nustatymo tikslas buvo sumažinti neaiškumą dėl šalių elgesio, kiek tai susiję su referencinėmis kainomis, kurias jos turėjo nustatyti ketvirtadienio ryte.
- 23 Ginčijamo sprendimo 198–208, 227, 247 ir 273–277 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodo, kad nustačiusios savo referencines kainas ketvirtadienio ryte aptariamoms įmonėms keitėsi jomis tarpusavyje. Toks po nustatymo vykęs keitimasis leido joms kontroliuoti atskirus sprendimus dėl kainų nustatymo atsižvelgiant į prieš tai įvykusius pasitarimus dėl išankstinio kainų nustatymo ir sustiprino jų bendradarbiavimą.
- 24 Ginčijamo sprendimo 115 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad referencinės kainos buvo naudojamos bent kaip signalai, tendencijos ir (arba) kaip informacija rinkoms apie numatomą bananų kainų pasikeitimą ir buvo svarbios prekybai bananais ir gautoms kainoms. Be to, sudarant tam tikrus sandorius dėl referencinėmis kainomis grindžiamų formulių taikymo kaina buvo tiesiogiai susijusi su referencine kaina.

- 25 Iš ginčijamo sprendimo 228 ir 229 konstatuojamųjų dalių matyti, kad, anot Komisijos, nustatydamos savo veiksmus rinkoje aptariamoms įmonėms būtina turėjo atsižvelgti į gautą iš konkurentų informaciją, o *Chiquita* ir *Dole* net aiškiai pripažino šį faktą.
- 26 Ginčijamo sprendimo 54 ir 271 konstatuojamosiose dalyse Komisija daro išvadą, kad *Dole* ir *Chiquita* bei *Dole* ir *Weichert* pasitarimai dėl išankstinio kainų nustatymo galėjo daryti poveikį subjektų taikomoms kainoms, jie buvo susiję su kainų nustatymu ir per juos buvo derinami veiksmai, kuriais buvo siekiama riboti konkurenciją, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį.
- 27 Ginčijamo sprendimo 258 konstatuojamojoje dalyje ši institucija nurodo, kad visi sprendime aprašyti slapti susitarimai yra vienas tęstinis pažeidimas, kuriuo buvo siekiama riboti konkurenciją Bendrijoje, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį. *Chiquita* ir *Dole* buvo pripažintos atsakingomis už visą vieną tęstinį pažeidimą, o *Weichert* – tik už pažeidimo dalį, susijusią su slaptais susitarimais su *Dole*.
- 28 Atsižvelgdama į tai, kad Šiaurės Europos bananų rinkai būdinga didelė prekybos tarp valstybių narių apimtis ir kad slapti susitarimai apėmė didelę Europos Sąjungos dalį, Komisija ginčijamo sprendimo 333–338 konstatuojamosiose dalyse daro išvadą, jog šie susitarimai darė nemenką poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 29 Konstatavusi, kad *Del Monte* kartu su *Weichert* tikraisiais nariais turėjo galimybę daryti lemiamą įtaką *Weichert* reikalų tvarkymo būdai ir faktiškai darė tokią įtaką pažeidimo laikotarpiu, Komisija ginčijamo sprendimo 384 ir 432–434 konstatuojamosiose dalyse mano, jog *Del Monte* ir *Weichert* yra vienas ekonominis vienetas, nes *Weichert* savarankiškai nesprenė dėl savo elgesio rinkoje. Dėl šios priežasties *Del Monte* ir *Weichert* buvo pripažintos „kartu ir solidariai“ atsakingos už ginčijamame sprendime nurodytą EB 81 straipsnio pažeidimą.
- 30 Apskaičiuodama baudas Komisija taikė Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės) ir 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo nuostatas.
- 31 Ji nustatė bazinį skirtinos baudos dydį, kuris atitinka sumą, lygią 0–30 % atitinkamų įmonės pardavimų vertės, atsižvelgiant į pažeidimo sunkumo laipsnį, padauginą iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus, ir papildomą sumą, lygią 15–25 % pardavimų vertės, kuria siekiama atgrasyti įmones nuo neteisėtų veiksmų.
- 32 Visų ginčijamo sprendimo adresaičių bazinis skirtinos baudos dydis buvo sumažintas 60 %, be kita ko, dėl to, kad derinamos buvo referencinės kainos. *Weichert*, kuri nežinojo apie *Dole* ir *Chiquita* pasitarimus dėl išankstinio kainų nustatymo, buvo pritaikytas papildomas 10 % dydžio sumažinimas.
- 33 *Chiquita* buvo atleista nuo baudos pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo. Nei *Dole*, nei *Del Monte*, nei *Weichert* baudos kaip nors kitaip nebuvo koreguotos.
- 34 Ginčijamame sprendime, be kita ko, įtvirtintos tokios nuostatos:

„1 straipsnis

Šios įmonės pažeidė [EB 81] straipsnį, nes derino veiksmus, t. y. derino bananų referencines kainas:

— [*Chiquita*] nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 1 d.,

— <...>

— [*Dole*] nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.,

- *Dole Fresh Fruit Europe OHG* nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.,
- [*Weichert*] nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.,
- [*Del Monte*] nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.

Pažeidimas apėmė šias valstybes nares: Austriją, Belgiją, Daniją, Suomiją, Vokietiją, Liuksemburgą, Nyderlandus ir Švediją.

2 straipsnis

Už 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą skiriamos tokios baudos:

- [*Chiquita*], *Chiquita International Ltd*, *Chiquita International Services Group NV* ir *Chiquita Banana Company BV* kartu ir solidariai: 0 EUR,
- [*Dole*] ir *Dole Fresh Fruit Europe OHG*, kartu ir solidariai: 45 600 000 EUR,
- [*Weichert*] ir [*Del Monte*] kartu ir solidariai 14 700 000 EUR,

<...>“

- 35 2008 m. gruodžio 31 d. *Del Monte* Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijoje pareiškė ieškinį; juo pirmiausia prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o nepatenkinus šio reikalavimo – sumažinti jai šiuo sprendimu skirtos baudos dydį.
- 36 2009 m. balandžio 9 d. *Weichert* pateikė prašymą leisti įstoti į šią bylą palaikyti *Del Monte* reikalavimą. 2010 m. vasario 17 d. Bendrasis Teismas patenkino šį prašymą.
- 37 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Del Monte* prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ir patenkino prašymą sumažinti jai tuo sprendimu skirtą baudą iki 8,82 mln. EUR.

Šalių reikalavimai

- 38 *Del Monte* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamą sprendimą tiek, kiek jie su ja susiję,
 - atmesti Komisijos apeliacinį skundą byloje C-294/13 P arba, nepatenkinus šio prašymo, panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas to sprendimo 839 punkte nusprendė, kad teisė atsisakyti pateikti informacijos netaikoma paprastiems Komisijos prašymams pateikti informacijos, ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis įvertintų, ar Komisijos prašyta informacija laikytina parodymais prieš save ir ar dėl šios priežasties įmonėms *Weichert* bei *Del Monte* skirta bauda turėtų būti sumažinta, ir
 - priteisti iš Komisijos patirtas bylinėjimosi visose bylose ir instancijose išlaidas.
- 39 *Weichert* Teisingumo Teismo prašo:
- visų pirma atmesti *Del Monte* apeliacinį skundą byloje C-293/13 P, kiek jis susijęs su *Del Monte*, kaip patronuojančiosios bendrovės, atsakomybe, patenkinti šį skundą, kiek jis susijęs su vieno tęstinio pažeidimo klausimu, panaikinti visą skundžiamą sprendimą ir visą ginčijamą sprendimą,

- nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jame patvirtinamos ginčijamo sprendimo išvados dėl vieno tęstinio pažeidimo, ir sumažinti *Del Monte* ir *Weichert* skirtą baudą taip, kad atsispindėtų ginčijamo sprendimo dėl vieno tęstinio pažeidimo panaikinimas,
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas patenkintų Komisijos apeliacinį skundą byloje C-294/13 P, panaikinti tą skundžiamo teismo sprendimo dalį, kurioje konstatuota, kad *Weichert* negali remtis teise atsakyti duoti parodymus prieš save, ir sumažinti *Del Monte* ir *Weichert* solidariai skirtą baudą, atsižvelgiant į tai, kad *Weichert*, atsakydama į Komisijos prašymus pateikti informacijos, bendradarbiavo su ja viršydama minimalius bendradarbiavimo reikalavimus, ir
- priteisti iš Komisijos patirtas bylinėjimosi visose bylose ir instancijose išlaidas.

40 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą byloje C-293/13 P ir *Del Monte* priešpriešinį apeliacinį skundą byloje C-294/13 P,
- atmesti *Weichert* priešpriešinius apeliacinius skundus bylose C-293/13 P ir C-294/13 P,
- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą ir priimti galutinį sprendimą dėl ginčo, ir
- priteisti iš *Del Monte* ir *Weichert* visas bylinėjimosi įvairiose bylose išlaidas.

41 2014 m. liepos 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-293/13 P ir C-294/13 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

Dėl *Weichert* priešpriešinio apeliacinio skundo byloje C-293/13 P priimtumo

Šalių argumentai

- 42 Komisija pažymi: kadangi *Weichert* ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo pareikštas ne laiku, šis sprendimas įsigaliojo jos atžvilgiu, todėl priešpriešinį apeliacinį skundą negali pašalinti šio sprendimo privalomojo poveikio *Weichert*. Skundžiamo ir ginčijamo sprendimų panaikinimas tiek, kiek jie susiję su *Del Monte*, net neatitiktų *Weichert* interesų, nes tik ji būtų atsakinga už skirtos baudos sumokėjimą.
- 43 *Del Monte* pritaria Komisijai, kad Teisingumo Teismas turi išnagrinėti *Weichert* priešpriešinio apeliacinio skundo priimtumą.
- 44 *Weichert* teigia, kad Bendrasis Teismas leido jai įstoti į bylą, pažymėjęs, kad ji turi tiesioginį ir esamą suinteresuotumą, kad ginčas būtų išspręstas, todėl bylos baigtis turi jai tiesioginės įtakos. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamu sprendimu *Del Monte* ir *Weichert* buvo pripažintos ekonominiu vienetu; šioms bendrovėms buvo nurodyta bendrai ir solidariai sumokėti baudą už pažeidimą, susijusį su *Weichert* elgesiu. Šie argumentai taip pat turi reikšmės nagrinėjant priešpriešinį apeliacinį skundą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 45 Kaip pažymėjo Komisija, skundžiamo ir ginčijamo sprendimų panaikinimas tiek, kiek jie susiję su *Del Monte*, net neatitiktų *Weichert* interesų, nes tuomet tik ji būtų atsakinga už ginčijamo sprendimu, kuris įsigaliojo jos atžvilgiu, skirtos baudos sumokėjimą.

- 46 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką suinteresuotumo pateikti apeliacinį skundą buvimas reiškia, kad, patenkinus šį skundą, jį pateikusi šalis gali gauti naudos (Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 43 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 47 Todėl *Weichert* priešpriešinis apeliacinis skundas byloje C-293/13 P, kuriuo skundžiamą ir ginčijamą sprendimus siekiama panaikinti tiek, kiek jie susiję *Del Monte*, turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes *Weichert* negalėtų gauti iš to naudos.

Dėl *Del Monte* apeliacinio skundo byloje C-293/13 P

Dėl „Weichert“ suinteresuotumo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą

Šalių argumentai

- 48 Komisija pažymi, kad nesutinka, jog *Weichert* suinteresuota įstoti į bylą, kurioje priimtas skundžiamas sprendimas, nes *Weichert* ieškinys dėl ginčijamo sprendimo buvo pateiktas ne laiku ir tas sprendimas įsigaliojo jos atžvilgiu, todėl *Del Monte* priešpriešinis apeliacinis skundas negali pašalinti šio sprendimo privalomojo poveikio *Weichert*. Dėl tų pačių priežasčių Komisija ginčija *Weichert* suinteresuotumą pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.
- 49 *Del Monte* pritaria Komisijai, kad Teisingumo Teismas turi išnagrinėti *Weichert* suinteresuotumą pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą. Be to, ji kaltina *Weichert* tuo, kad ši, kaip į bylą įstojusi šalis, naudojasi *Del Monte* apeliaciniu skundu tam, kad apgintų savo nuomonę, ir prašo Teisingumo Teismo sutelkti dėmesį į jos iškeltų klausimų nagrinėjimą.
- 50 *Weichert* ginčija Komisijos ir *Del Monte* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 51 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 172 straipsnį bet kuri iš atitinkamų Bendrojo Teismo nagrinėtos bylos šalių, turinti suinteresuotumą, kad apeliacinis skundas būtų patenkintas arba atmestas, gali per du mėnesius nuo apeliacinio skundo įteikimo pateikti atsiliepimą į jį.
- 52 Šiuo atveju, priešingai, nei mano Komisija ir *Del Monte*, akivaizdu, jog *Weichert* suinteresuota, kad *Del Monte* apeliacinis skundas byloje C-293/13 P būtų atmestas. *Weichert* laiku nepareiškė ieškinio dėl ginčijamo sprendimo, dėl to jis įsigaliojo jos atžvilgiu ir, jei Teisingumo Teismas patenkins *Del Monte* apeliacinį skundą byloje C-293/13 P, ji turės viena, o ne solidariai su *Del Monte*, sumokėti nustatytą baudą.
- 53 Todėl darytina išvada, kad *Weichert* yra suinteresuota pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo byloje C-293/13 P pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad pažeidimo laikotarpiu „Del Monte“ ir „Weichert“ nesudarė vieno ekonominio vieneto

Šalių argumentai

- 54 *Del Monte* kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis ją, kaip patronuojančiąją bendrovę, pripažino atsakinga už *Weichert* elgesį.

- 55 Pirma, *Del Monte* pažymi, kad Komisija ir Bendrasis Teismas pripažino, jog *Weichert* ne visada vykdė jos nurodymus ir kad *Weichert* sprendimai dėl kainų galėjo neatitikti *Del Monte* lūkesčių. Iš esmės *Weichert* nevykdė *Del Monte* jai duotų nurodymų, todėl negalima daryti išvados, kad buvo daroma lemiamą įtaka.
- 56 Konkrečiai kalbant, skundžiamo sprendimo 208 punkte pateiktas teiginys, kad remiantis bylos medžiagoje esančiais įrodymais negalima daryti išvados, kad *Weichert* iš esmės nevykdė *Del Monte* nurodymų, nepagrįstas. Iš tikrųjų svarbu nustatyti, ar *Weichert* iš esmės vykdė šiuos nurodymus ar jų nevykdė arba ar ji priimdavo sprendimus dėl kainų visiškai savarankiškai.
- 57 Tačiau aptariamais įrodymais susiję su atvejais, kai *Weichert* sprendė dėl savo elgesio savarankiškai ir priešingai, nei tikėjosi *Del Monte*. Net jei kiti *Weichert* sprendimai bendrai būtų atitikę *Del Monte* lūkesčius, o nagrinėjamu atveju taip nėra, tai nebūtų turėję įtakos *Weichert* savarankiškumui.
- 58 Be to, *Del Monte* pažymi, kad skundžiamo sprendimo 233, 237 ir 240 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, jog *Weichert* tris kartus buvo nurodžiusi samdomiems teisininkams ginti jos interesus nuo *Del Monte*. Tačiau skundžiamo sprendimo 236 punkte buvo nuspręsta, kad aplinkybė, jog *Del Monte* negalėjo sutrukdyti *Weichert* ginti savo interesų, nereiškia, kad *Del Monte* negali daryti lemiamos įtakos *Weichert*. Tokia išvada taip pat neatitinka nusistovėjusios teismo praktikos dėl patronuojančiosios bendrovės atsakomybės, nes pripažinus, kad *Weichert* tokiais esminiais klausimais elgėsi savarankiškai, ji būtų nesuderinama su išvada dėl bendros *Weichert* kontrolės, kurią vykdė *Del Monte* ir *Weichert* tikrieji nariai.
- 59 Antra, *Del Monte* mano, kad Bendrasis Teismas nustatė ne visus veiksnius, dėl kurių, jo nuomone, *Del Monte* galėjo daryti tam tikrą įtaką *Weichert*. Tačiau Bendrasis Teismas niekada nekonstatavo, kad šis poveikis buvo lemiamas ir kad *Weichert* iš esmės vykdė *Del Monte* nurodymus.
- 60 Šiuo klausimu, pirma, *Del Monte* nurodo, kad pagal Vokietijos teisę ji, kaip narė komanditorė, buvo nušalinta nuo vadovavimo ir neturėjo jokių priemonių paskirti *Weichert* vadovus.
- 61 Pirmiausia pagal jungtinės veiklos sutarties 7 straipsnio 1 dalį ji galėjo prieštarauti tik tiems veiksams, kurie nepatenka į įprastą reikalų tvarkymo sritį. Be to, nė viena iš jungtinės veiklos sutarties 7 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų priemonių nepriklausė įprastai *Weichert* reikalų tvarkymo sričiai ir nebuvo susijusi su *Weichert* elgesiu rinkoje.
- 62 Galiausiai dėl *Del Monte* galimybės bet kuriuo metu kviesti dalininkų susirinkimą ji primena, kad tikrieji nariai galėjo taikyti turimą veto teisę dėl bet kurios tokio susirinkimo pasiūlytos priemonės. Be to, priemonių blokavimo atveju tikrieji nariai galėjo kreiptis į arbitražo tarybą; jie galėjo būti tikri, kad turi joje balsų daugumą.
- 63 Antra, *Del Monte* nuomone, joks atskiras veiksnys, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Del Monte* darė lemiamą įtaką *Weichert*, ar šių veiksmų visuma negali įrodyti, kad tokia įtaka buvo daroma.
- 64 Dėl jungtinės veiklos sutarties *Del Monte* mano, kad skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrojo Teismo nurodyta teisių pusiausvyra nėra lemiamos įtakos įrodymas.
- 65 Iš tikrųjų, kadangi tik tikrieji nariai turėjo įgaliojimus imtis veiksmų ir pasirašyti *Weichert* vardu, įpareigoti ją trečiųjų asmenų atžvilgiu arba trečiuosius asmenis įpareigoti jos atžvilgiu, gauti lėšų bei jas leisti jos vardu, atlikti kasdieninį valdymą bei neribotai ir solidariai prisiimti jos įsipareigojimus, minėta teisių pusiausvyra ir veto teisė nepagrindžia išvados apie lemiamą įtaką.

- 66 Priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, *Del Monte* turima veto teisė nėra lemiamos įtakos įrodymas, nes ši bendrovė neturėjo galimybės nustatyti metinio biudžeto, investicijų ir personalo planų ir ši veto teisė neturėjo įtakos *Weichert* tikrųjų narių vykdomo valdymo tęstinumui.
- 67 Dėl turtinių ryšių *Del Monte* mano, kad skundžiamo sprendimo 125 punkte nurodyti argumentai, pagal kuriuos jos dalyvavimo įmonėje *Weichert* mastas skatino ją daryti įtaką šiai įmonei ir parodė tam tikrą ekonominę galią ir atitinkamai gebėjimą daryti tokią įtaką, klaidingi, nes vien tik paskata neturi reikšmės galimybei daryti lemiamą įtaką, o tam tikra ekonominė galia neparodo lemiamos įtakos. Tačiau Bendrasis Teismas nepateikė jokios informacijos apie WAL dalyvavimo mastą, o tai galėjo turėti įtakos *Weichert* nepriklausomumui priimant sprendimus dėl jos valdymo ir elgesio rinkoje.
- 68 Dėl platinimo sutarties reikia pažymėti, kad, anot *Del Monte*, nė vienas iš trijų skundžiamo sprendimo 135–149 punktuose nurodytų veiksmų neparodo, kad ji darė lemiamą įtaką *Weichert*.
- 69 Visų pirma jokia skundžiamame sprendime pateikta informacija neįrodo, kad platinimo sutartis, vertinama atskirai ar kartu su kitais veiksniais, trukdė *Weichert* pačiai spręsti dėl savo prekybos politikos. Tai buvo įprasta nepriklausomų ūkio subjektų sutartis. Įrodytas *Del Monte* suinteresuotumas, kad *Weichert* parduotų savo bananus didesnėmis kainomis, nepatvirtina jokios galimybės daryti lemiamą įtaką.
- 70 Be to, dėl *Del Monte* gautos informacijos iš skundžiamo sprendimo 157 punkto matyti, kad informavimo mechanizmai kartu su jungtinės veiklos sutartyje numatytais kontrolės mechanizmais suteikė *Del Monte* galimybę daryti įtaką tik komerciniam *Weichert* elgesiui, visų pirma kasdieniam reikalų tvarkymui, o ne daryti lemiamą įtaką.
- 71 Galiausiai keturi tiesioginiai *Del Monte* įsikišimai į *Weichert* rinkodarą ir taikomas kainas, nurodyti skundžiamo sprendimo 164 punkte, įrodo, kad *Del Monte* norėjo pateikti savo prekių ženklą kaip aukštos kainos prekių ženklą ir kad *Weichert* prekiaavo savo bananais mažesnėmis kainomis. Todėl šie įsikišimai neparodo lemiamos įtakos darymo. Svarbu nustatyti, ar *Weichert* privalėjo taikstyti su *Del Monte* norais. Tačiau skundžiamo sprendimo 208 punkte Bendrasis Teismas teigė, kad nagrinėjamu atveju taip nėra.
- 72 Komisija ir *Weichert* ginčija *Del Monte* argumentų priimtinumą ir pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 73 Dėl *Del Monte* pirmojo pagrindo priimtumo pakanka konstatuoti, kad, priešingai, nei tvirtina Komisija ir *Weichert*, iš *Del Monte* pateiktų argumentų aišku, kad ji ginčija ne Bendrojo Teismo nustatytas faktines aplinkybes ar jų vertinimą, o tik šių aplinkybių teisinį kvalifikavimą.
- 74 Tai reiškia, kad pirmasis pagrindas priimtinas.
- 75 Dėl esmės reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką atsakomybė už dukterinės bendrovės elgesį gali tekti patronuojančiajai bendrovei, be kita ko, kai, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, ši dukterinė bendrovė savarankiškai nesprendžia dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės įgyvendina patronuojančiosios bendrovės nurodymus, visų pirma atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius šių dviejų teisės subjektų ryšius (Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 58 punktą; Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija ir Komisija / Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, EU:C:2012:479, 43 punktą ir Sprendimo *Areva ir kt. / Komisija*, C-247/11 P ir C-253/11 P, EU:C:2014:257, 30 punktą).

- 76 Siekiant nustatyti, ar patronuojančioji bendrovė gali daryti lemiamą įtaką dukterinės bendrovės elgesiui rinkoje, reikia atsižvelgti į visus reikšmingus duomenis apie ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius, kurie sieja dukterinę bendrovę su jos patronuojančiąja bendrove, ir taip atsižvelgti į ekonominę realybę (Sprendimo *Komisija / Stichting Administratiekantoor Portielje*, C-440/11 P, EU:C:2013:514, 66 punktą).
- 77 Be to, tai, kad iš tikrųjų daroma lemiamą įtaka, galima nustatyti atsižvelgiant į nuoseklių aplinkybių visumą, net jeigu nė vienos iš šių aplinkybių, vertinamos atskirai, nepakanka, kad būtų įrodytas tokios įtakos darymas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 65 punktą).
- 78 Galiausiai Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad dviejų tarpusavyje nepriklausomų patronuojančiųjų bendrovių bendra dukterinės bendrovės kontrolė iš esmės netrukdo Komisijai konstatuoti vieno ekonominio vieneto, sudaryto iš vienos šių patronuojančiųjų bendrovių ir dukterinės bendrovės, egzistavimo (Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija ir Komisija / Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, EU:C:2012:479, 101 punktą).
- 79 Šiuo atveju iš pradžių kalbėdamas apie *Del Monte* galimybę daryti lemiamą įtaką *Weichert* skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas pirmiausia pripažino, kad *Del Monte* teisės, numatytos jungtinės veiklos sutarties 7 straipsnio 2–4 dalyse, 8 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 2–5 dalyse, įrodo, kad *Del Monte* ir *Weichert* šeima bendrai kontroliavo bendrovę *Weichert*, ir parodo *Del Monte* galimybę daryti lemiamą įtaką *Weichert*.
- 80 Toliau skundžiamo sprendimo 125 punkte *Del Monte* ir *Weichert* buvusius turtinius ryšius jis kvalifikavo kaip parodančius pirmosios galimybės daryti įtaką antrajai.
- 81 Galiausiai skundžiamo sprendimo 150 punkte Bendrasis Teismas kvalifikavo *Del Monte* teises ir pareigas, įtvirtintas platinimo sutarties 2 straipsnio a punkte, 3 ir 4 straipsniuose, 9 straipsnio 3 dalyje ir 11 straipsnyje, kaip padidinančias *Del Monte* ekonominę ir teisinę galimybę daryti įtaką kasdieniam *Weichert* reikalų tvarkymui.
- 82 Šiuos teisinius kvalifikavimus Bendrasis Teismas pagrindė, be kita ko, šiais nustatytų įrodymų vertinimais.
- 83 Pirma, skundžiamo sprendimo 101 ir 118 punktuose Bendrasis Teismas teigė, kad pagal jungtinės veiklos sutarties 7 straipsnio 2 ir 3 dalis visi svarbūs veiksmai, kurie valdant *Weichert* neišvengiamai, nors ir netiesiogiai, darė poveikį, negalėjo būti atlikti be nario komanditoriaus pritarimo ir kad jungtinės veiklos sutartis yra tikrųjų narių ir komanditoriaus „teisių pusiausvyros“ išraiška.
- 84 Antra, skundžiamo sprendimo 125 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Del Monte* finansinis suinteresuotumas *Weichert* veikla yra jai akivaizdus *Del Monte* motyvas daryti įtaką *Weichert*, o jos turima kapitalo dalis parodo tam tikrą ekonominę galią.
- 85 Trečia, skundžiamo sprendimo 139 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Del Monte* suinteresuota kontroliuoti *Weichert* nustatomas kainas dėl dviejų priežasčių, nes jos ne tik turėjo įtakos *Weichert* finansiniam rezultatui ir atitinkamai jos akcininkams tenkančiam pelnui, bet ir tiesiogiai darė poveikį *Del Monte* gaunamoms kainoms už bananus, patiektus *Weichert* pagal platinimo sutartį.
- 86 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 149 punkte Bendrasis Teismas nurodė: kadangi *Del Monte* turėjo sutartimi įtvirtintą galimybę daryti esminį poveikį *Weichert* tiekiamam bananų kiekiui ir ši buvo įpareigota beveik visą jai reikalingą bananų kiekį pirkti iš *Del Monte*, pastaroji turėjo svarbią *Weichert* spaudimo priemonę.

- 87 Taigi *Del Monte* šioje byloje pateikti argumentai neįrodo, kad Bendrasis Teismas būtų padaręs teisės klaidą, kai visus aptariamus ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius kvalifikavo kaip patvirtinančius *Del Monte* galimybę daryti lemiamą įtaką *Weichert*.
- 88 Visų pirma aplinkybės, kad *Del Monte* teisiškai buvo atskirta nuo einamųjų *Weichert* reikalų tvarkymo, o jos turima veto teisė neleido jai patvirtinti konkretaus biudžeto, nepašalina bet kokios *Del Monte* galimybės daryti lemiamą įtaką *Weichert* elgesiui atitinkamoje rinkoje. Iš tikrųjų kitos aplinkybės, pavyzdžiui, paminėtos šio sprendimo 79–86 punktuose, užtikrino jai tokią galimybę.
- 89 Toliau dėl tų pačių priežasčių aplinkybė, kad *Weichert* tris kartus buvo nurodžiusi samdomiems teisininkams ginti jos interesus nuo *Del Monte*, neįrodo, jog ši negalėjo daryti lemiamos įtakos *Weichert* elgesiui atitinkamoje rinkoje.
- 90 Galiausiai, kalbant apie visus ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius, kurie, anot Bendrojo Teismo padarytų išvadų, suartina *Del Monte* su *Weichert*, aplinkybė, kad *Del Monte* turėjo sutartimi įtvirtintą galimybę daryti esminį poveikį *Weichert* tiekiamam bananų kiekiui ir ši buvo įpareigota beveik visą reikalingą bananų kiekį pirkti iš *Del Monte*, leido Bendrajam Teismui ne tik padaryti išvadą (skundžiamo sprendimo 149 punkte), kad tokia galimybė buvo svarbi *Weichert* spaudimo priemone, bet ir kad *Del Monte* galėjo daryti šiai įmonei lemiamą įtaką.
- 91 Paskui, kiek tai susiję su *Del Monte* tikruoju lemiamos įtakos *Weichert* darymu, viena vertus, skundžiamo sprendimo 158 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad aplinkybė, jog *Del Monte* gaudavo daugiau informacijos, nei reikalaujama pagal platinimo sutarties 4 straipsnį, aiškiai parodo įtakos darymą.
- 92 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 220 punkte jis nusprendė, kad *Del Monte* ir *Weichert* susirašinėjimo įrodymai patvirtina, jog pažeidimo laikotarpiu *Del Monte* darė lemiamą įtaką *Weichert*.
- 93 Savo teisinis išvadas Bendrasis Teismas visų pirma grindė tokiais nustatytų įrodymų vertinimais:
- Ataskaitos, kurias *Weichert* nuo 2000 m. gegužės mėn. iki 2003 m. sausio 1 d. kiekvieną savaitę siuntė įmonei *Del Monte* ir kuriose pagal kiekvieną aptariamą geografinę rinką buvo nurodomi *Del Monte*, *Dole*, *Chiquita* ir kitų bananų tiekėjų kiekiai, oficialios ir realios kainos ar net „preliminari reali grynoji kaina“, buvo papildomas informacijos, tiesiogiai susijusios su prekyba bananais ir atitinkamai su kasdieniu *Weichert* valdymu, šaltinis (skundžiamo sprendimo 152–155 punktai).
 - Aplinkybė, kad šios ataskaitos buvo reguliariai teikiamos kartą per savaitę, užtikrino nepartraukiamą *Del Monte* skirtos informacijos srautą, suteikusį šiai galimybę daugiau ir geriau perprasti rinką, taip pat sužinoti *Weichert* padėtį (skundžiamo sprendimo 156 punktas).
 - Šiose ataskaitose buvo teikiama prašoma informacija, gauta ne pagal šalių santykius reglamentuojančią sutartį (skundžiamo sprendimo 158 punktas).
 - Iš *Del Monte* ir *Weichert* susirašinėjimo išplaukia tiesioginis *Del Monte* kišimasis į rinkodarą ir *Weichert* kainų nustatymą, konkretūs, nes išreikšti skaičiais, nurodymai dėl taikytinos kainų politikos, susitikimai ir telefoniniai pokalbiai šiuo klausimu, aiškus nurodymas kasdien teikti informaciją apie derybas dėl prekybos, akivaizdus spaudimas dėl prekių tiekimo, taip pat *Weichert* paaiškinimai ar pasiteisinimai dėl kasdienio reikalų tvarkymo (skundžiamo sprendimo 175 ir 203 punktai).
 - *Del Monte* turėjo realią galimybę daryti esminį poveikį prekių tiekimui *Weichert* ir faktiškai darė didelį spaudimą šiai įmonei, kai grasino sumažinti per savaitę tiekiamų bananų kiekį iki „*Interfrucht* licencijų lygio, t. y. +/-60 000 dėžių per savaitę“, nedarydama nuorodos į kokį nors

force majeure atvejį, o tai yra mažiau nei minimalus kiekis, numatytas platinimo sutartyje, dėl tokio sumažinimo *Weichert* galėjo kilti sunkumų dirbant su savo klientais (skundžiamo sprendimo 185–187 punktai).

- *Del Monte* griežtai kontroliavo *Weichert* komercinius veiksmus ir net tiesiogiai kišosi į jos kainų nustatymo politiką (skundžiamo sprendimo 204 punktas).
 - Iš *Weichert* atsakymų matyti, kad ji manė privalanti atsiskaityti *Del Monte* dėl savo sprendimų nustatant kainas ir stengėsi patenkinti šios lūkesčius (skundžiamo sprendimo 205 punktas).
 - Turint omenyje su tiekimu susijusius pavojus ir retkarčiais mažinamą tiekimą, *Weichert* privalėjo vykdyti *Del Monte* nurodymus, kad išvengtų bankroto, o jos tiekėja akivaizdžiai žinojo apie šią baimę (skundžiamo sprendimo 207 punktas).
 - Nors, kaip ginčijamo sprendimo 424 konstatuojamojoje dalyje pripažįsta pati Komisija, *Weichert* sprendimai dėl kainų nustatymo galėjo neatitikti *Del Monte* lūkesčių, iš Komisijos surinktų dokumentinių įrodymų negalima daryti išvados, kad *Weichert*, kaip pasakė ieškovė, apskritai nevykdė „*Del Monte* nurodymų“ ir rinkoje veikė savarankiškai (skundžiamo sprendimo 208 punktas).
- 94 Atsižvelgiant į šias išvadas ir šiuos faktinių aplinkybių vertinimus, kurių Teisingumo Teismas negali pakeisti savais, negalima kaltinti Bendrojo Teismo tuo, kad jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog visą *Del Monte* paprašyta ir gauta informacija, taip pat šios *Weichert* duoti nurodymai, sustiprinti grasinimais ir spaudimu, įrodo, kad *Del Monte* iš tikrųjų darė lemiamą įtaką *Weichert*.
- 95 *Del Monte* šiame procese pateikti argumentai negali paneigti tokios išvados.
- 96 Kadangi *Del Monte* pabrėžia, kad iš visų su šiuo susirašinėjimu su *Weichert* susijusių įrodymų matyti, kad pastaroji elgėsi kitaip, nei tikėjosi *Del Monte*, pirma, reikia priminti, kaip pabrėžė generalinė advokatė savo išvados 101, 103 ir 104 punktuose, jog tam, kad būtų įrodytas lemiamos įtakos darymas, dukterinė bendrovė nebūtinai turi vykdyti visus patronuojančiosios bendrovės nurodymus, jei duotų nurodymų nepaisymas nėra taisyklė.
- 97 Kaip savo išvados 108 ir 109 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, Bendrasis Teismas manė, kad visi jam pateikti įrodymai negali įrodyti, jog *Weichert* jai pateiktų *Del Monte* nurodymų nesilaikymas yra taisyklė.
- 98 Kita vertus, konstatavęs, kad *Del Monte* savo prašymu ir viršydama turimas teises gaudavo einamosios informacijos apie aptariamą bananų rinkos būklę, kad pateikdavo *Weichert* konkrečių nurodymų dėl šios elgesio rinkoje, kad šie nurodymai būdavo sustiprinami grasinimais, grindžiamais svarbia spaudimo *Weichert* priemone ir kad pastaroji, bijodama bankroto, stengėsi atitikti *Del Monte* lūkesčius, Bendrasis Teismas turėjo nemažai įrodymų, kuriais remdamasis galėjo daryti išvadą, kad *Del Monte* kartu su tikraisiais *Weichert* nariais iš tikrųjų darė šiai lemiamą įtaką.
- 99 Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog visa *Del Monte* paprašyta ir gauta informacija, taip pat šios bendrovės *Weichert* pateikti nurodymai, sustiprinti grasinimais ir spaudimu, patvirtina, kad *Del Monte* iš tikrųjų darė lemiamą įtaką *Weichert*.
- 100 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą byloje C-293/13 P.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-293/13 P, susijusio su įrodymų iškraipymais

Šalių argumentai

- 101 *Del Monte* kaltina Bendrąjį Teismą iškreiptais įrodymais pagrindus savo išvadą apie *Del Monte Weichert* faktiškai daromą lemiamą įtaką.
- 102 Pirma, *Del Monte* turima veto teisė, numatyta jungtinės veiklos sutarties 7 straipsnio 3 dalyje, priešingai, nei teigiama skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktuose, neleidžia konstatuoti, kad valdant *Weichert* buvo daromas poveikis, nors ir netiesioginis. Iš tiesų nė viena tokia veto teisė nebuvo susijusi su *Weichert* elgesiu rinkoje, t. y. elgesiu, kurį apibrėždavo tik tikrieji nariai.
- 103 Antra, *Del Monte* nuomone, Bendrasis Teismas iškraipė jungtinės veiklos sutartį, nes skundžiamo sprendimo 114 punkte teigė, jog aplinkybė, kad tikrieji nariai turėjo „visų“ *Weichert* sprendimų veto teisę, neišplaukia iš šios sutarties nuostatų. Iš tiesų tokia išvada prieštarauja Bendrojo Teismo išvadoms, kad:
- *Weichert* vadovavo ir atstovavo tik jos tikrieji nariai ir jokia vadovavimo priemonė, kaip antai paskyrimas ar atleidimas, negalėjo būti taikoma be tikrųjų narių sutikimo,
 - tikriesiems nariams reikėjo išankstinio *Del Monte* sutikimo tik ribotam priemonių skaičiui; iš šių priemonių nė viena, išskyrus, susijusias su biudžetu, investicijų ir personalo planais, nepatenka į įprasto reikalų tvarkymo sritį,
 - tikrieji nariai galėjo taikyti veto teisę jungtinės veiklos sutarties pakeitimams, finansinėms ataskaitoms, tikrųjų narių valdymo funkcijų perėmimui ir auditoriaus paskyrimui, taip pat bet kokiam per dalininkų susirinkimą priimamam sprendimui ir tik tikrieji nariai galėjo tvirtinti veiksmus vadovaujant ar atstovaujant dalininkams, metinius pasiūlymus dėl biudžeto, investicijų ir personalo planus, rengiant finansines ataskaitas ir pervedant jų akcijas į bendrovę.
- 104 Konkrečiai kalbant, *Del Monte* pabrėžia, kad Bendrasis Teismas nenustatė nė vieno sprendimo, kurį *Del Monte* būtų galėjusi primesti ar iš tikrųjų primetė *Weichert*, nepaisant tikrųjų narių veto, ir kad nė vienas toks sprendimas nebuvo priimtas.
- 105 Trečia, *Del Monte* mano, kad Bendrasis Teismas neiškraipęs faktinių aplinkybių negalėjo atmesti jos argumento, jog ji negalėjo nei atšaukti, nei pakeisti *Weichert* vadovų, ar net vetuoti jų skyrimo, nes manė, jog pakanka konstatuoti, kad sprendimus dėl jungtinės veiklos sutarties pakeitimų dalininkai turi priimti vienbalsiai.
- 106 Ketvirta, *Del Monte* nurodo, kad Bendrasis Teismas iškraipė jungtinės veiklos sutarties 9 straipsnio 5 dalį, kai nusprendė, jog teiginys apie sprendimų arbitražo taryboje, taigi ir tikriesiems nariams labai palankių sprendimų, priėmimą paprastąja balsų dauguma nėra įrodytas ir kad aptariamoms naudoms apimtis bet kuriuo atveju turi būti apribota atsižvelgiant į konkrečius dalininkų susirinkimo įgaliojimus.
- 107 Šiuo klausimu *Del Monte* pažymi, kad buvo aišku, jog minėtoje taryboje balsavimo teisės pasidalijo taip: trys balsai tikriesiems nariams, vienas balsas *Del Monte* ir du balsai neutralūs. Be to, jungtinės veiklos sutartyje nėra nė vienos nuostatos, pagal kurią būtų reikalaujama kvalifikuotosios balsų daugumos. Galiausiai, kadangi *Del Monte* buvo nušalinta nuo *Weichert* valdymo, dalininkų susirinkimas buvo vienintelis valdymo organas, kuriame jai buvo atstovaujama. Taigi jungtinės veiklos sutartyje numatyta tvarka, taikytina pasinaudojus veto teise, parodo teisių pasidalijimą.

- 108 Penkta, *Del Monte* mano, kad skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas iškraipė jos pareiškimą, kad jungtinės veiklos sutartis yra *Del Monte* ir tikrųjų narių „teisių pusiausvyros“ išraiška, nes vertino šį pareiškimą kaip lemiamos įtakos darymo patvirtinimą. Tačiau akivaizdu, kad toks vertinimas neatitinka šio pareiškimo turinio.
- 109 Šešta, *Del Monte* nurodo, kad skundžiamo sprendimo 212–214 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė *Dole* ir *Chiquita* pareiškimus, kuriais jis remiasi. Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad pirmasis ir antrasis *Dole* pareiškimai parodo, kad pagal *Del Monte* strategiją buvo numatyta nustatyti tokio pat lygio kainas kaip *Dole*. Taip pasielgęs Bendrasis Teismas neatsižvelgė į antrojo *Dole* pareiškimo turinį, kuriame patvirtinama, kad *Weichert*, o ne *Del Monte*, siekė užtikrinti, kad *Del Monte* prekių ženklas būtų kotiruojamas kaip *Dole*, nes šis antrasis pareiškimas neatsiejamas nuo pirmojo *Dole* pareiškimo.
- 110 Vis dėlto *Del Monte* teigia, kad tai neteisinga, nes antras *Dole* pareiškimas padarytas vėliau, juo atsakoma į konkretų Komisijos klausimą ir išaiškinama papildoma pirmame pareiškime pateikta informacija. Tačiau Bendrasis Teismas pateikė antram pareiškimui prieštaraujantį pirmo pareiškimo aiškinimą.
- 111 Trečiasis *Dole* pareiškimas ir *Chiquita* pareiškimas nebuvo dviprasmiški ir remiantis jais galima daryti vienareikšmę išvadą, kad *Del Monte* buvo nepatenkinta dėl *Weichert* prekybos strategijos ir kad pradėjusi prekiauti savo bananais per jai visiškai priklausančias dukterines bendroves *Del Monte* įgyvendino savo strategiją. Nors *Dole* tvirtina, kad *Del Monte* buvo nepatenkinta dėl *Weichert* rinkodaros rezultatų, Bendrasis Teismas susiaurino šį nepasitenkinimą iki pelno, nepaisant to, kad buvo akivaizdu, jog *Del Monte* nepasitenkinimas buvo susijęs su *Weichert* strategija rinkoje.
- 112 *Del Monte* nuomone, iš šių pareiškimų aišku, kad *Del Monte* negalėjo daryti lemiamos įtakos *Weichert* prekybos strategijai.
- 113 *Del Monte* tvirtina, kad Bendrasis Teismas taip pat iškraipė ketvirtąjį *Dole* pareiškimą, kai teigė, jog, išsiskyrusi su *Weichert* pažeidimo laikotarpio pabaigoje, *Del Monte* pakeitė savo strategiją. Toks aiškinimas nesuderinamas su *Chiquita* pareiškimu ir *Del Monte* ir *Weichert* susirašinėjimu, iš kurių matyti, kad dvi bendrovės nuolat nesutardavo dėl *Del Monte* bananų pozicijos. Kitas šio *Dole* pareiškimo elementas patvirtina tokį nuolatinį nesutarimą.
- 114 Septinta, *Del Monte* nurodo, kad skundžiamo sprendimo 236 punkte Bendrasis Teismas iškraipė 1997 m. kovo 27 d. *Del Monte* skirtą raštą, kurį parengė *Weichert* pasamdytas teisininkas, gynęs pastarosios interesus nuo *Del Monte*. Iš šio rašto aišku, kad *Weichert* veiksmai prieštaravo *Del Monte* interesams, o tai paneigia lemiamos įtakos darymą. Tačiau Bendrasis Teismas atmetė *Del Monte* argumentą, nes manė, kad tikrieji nariai gynė savo interesus nuo narės komanditorės, nors iš minėto rašto vienareikšmiškai matyti, jog jis buvo išsiųstas ne tikrųjų narių, o *Weichert* vardu.
- 115 Aštunta, *Del Monte* mano, kad skundžiamo sprendimo 238 punkte Bendrasis Teismas iškraipė *Weichert* atsiliepimą į ieškinį, kurį ji buvo pateikusi nagrinėjant teisme ginčą su WAL, nes pateiktus argumentus atmetė tik dėl to, kad aptariamą ieškinį pareiškė ne *Weichert*, o *Del Monte*. Tačiau klausimas, kas pareiškė ieškinį, neturi reikšmės tokio atsiliepimo turiniui.
- 116 Devinta, *Del Monte* mano, kad skundžiamo sprendimo 259 punkte Bendrasis Teismas iškraipė įrodymą, susijusį su tuo, kad *Weichert* veiklos rezultatai nebuvo įtraukti į *Del Monte* konsoliduotas ataskaitas, nes atmetė jį kaip nereikšmingą motyvuodamas tuo, kad *Weichert* yra ūkinė bendrija. Tačiau niekas neleidžia manyti, kad partnerystei ir kitoms įmonių formoms taikomos konsolidavimo taisyklės skiriasi.

- 117 Dešimta, Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, kai neatsižvelgė į paneigiančių įrodymų ryšį. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas tik išnagrinėjo, ar jie įrodo, kiekvienas atskirai, lemiamos įtakos nebuvimą, ir padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju taip nėra. Tačiau jis nenagrinėjo, ar šie įrodymai, vertinami kartu, paneigia lemiamos įtakos darymą.
- 118 Vis dėlto, *Del Monte* nuomone, visų šių įrodymų nepakanka siekiant įrodyti, kad *Del Monte* darė tokią įtaką, jog *Weichert* negalėjo savarankiškai spręsti dėl savo elgesio rinkoje ir iš esmės vykdė *Del Monte* nurodymus.
- 119 *Weichert* mano, kad *Del Monte* ne kalba apie įrodymų iškreipimą, o tik ginčija Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą.
- 120 Komisija mano, kad Bendrojo Teismo argumentuose niekas neleidžia daryti išvados apie įrodymų iškreipimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 121 Pirmasis, trečiasis, penktasis ir aštuntasis–dešimtas *Del Monte* argumentai turi būti atmesti iš karto, nes akivaizdu, kad iš jų neišplaukia joks kaltinimas Bendrajam Teismui, grindžiamas šio tariamai padarytu įrodymų iškreipimu, arba nenurodomi konkretus įrodymai, kurie buvo iškreipti; todėl jie neatitinka teismo praktikos reikalavimų.
- 122 Nors antrajame, ketvirtajame, šeštajame ir septintajame *Del Monte* argumentuose iš tikrųjų yra konkrečių kaltinimų dėl įrodymų iškreipimo, vis dėlto reikia konstatuoti, kad jie nepagrįsti.
- 123 Kalbant apie antrąjį *Del Monte* argumentą, kaip savo išvados 131 ir 132 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, skundžiamo sprendimo 114 punkte pateiktą Bendrojo Teismo teiginį, pagal kurį „aplinkybė, kad tikrasis narys <...> turėjo „visų“ bendrovės sprendimų veto teisę, neišplaukia iš jungtinės veiklos sutarties nuostatų“, reikia aiškinti atsižvelgiant į ankstesnius skundžiamo sprendimo punktus, susijusius su jungtinės veiklos sutarties 9 straipsnio 2 dalies antruoju sakiniu; ši nuostata taikoma tik tam tikriems, tos pačios sutarties 9 straipsnio 4 dalyje apibrėžtiems dalininkų susirinkimo sprendimams.
- 124 Dėl ketvirtojo *Del Monte* argumento, pirma, pakanka konstatuoti, kaip savo išvados 143 punkte pažymėjo generalinė advokatė, kad jungtinės veiklos sutarties 9 straipsnio 5 dalyje nėra daugumos taisyklių, taikomų arbitražo tarybai priimant sprendimus, išaiškinimų. Antra, *Del Monte* konkrečiai nenurodo, kaip Bendrasis Teismas iškreipė šią nuostatą, kai skundžiamo sprendimo 116 punkte tvirtino, kad „aptariamoms naudoms apimtis turi būti apribota atsižvelgiant į konkrečius dalininkų susirinkimo įgaliojimus“.
- 125 Dėl šeštojo argumento darytina išvada, kaip savo išvados 152 ir 153 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, kad nagrinėjami *Chiquita* ir *Dole* pareiškimai nebuvo nedviprasmiški, todėl juos galima aiškinti įvairiai. Vis dėlto, kadangi nepanašu, kad Bendrojo Teismo aiškinimas būtų akivaizdžiai neatitinkantis minėtų pareiškimų turinio, tariamas iškreipimas negali būti konstatuotas.
- 126 Galiausiai negalima pritarti septintajam *Del Monte* argumentui, nes Bendrojo Teismo teiginys, pagal kurį „aplinkybė, kad dalininkas, siekdamas sužinoti savo teises ir apsiginti nuo asmens, įtariančio, kad jis jų nevykdo, kreipiasi į teisininkus“, nėra nesuderinamas su *Del Monte* skirto rašto, kurį 1997 m. kovo 27 d. *Weichert* vardu išsiuntė pasamdytas teisininkas, turiniu; kaip savo išvados 157 ir 158 punktuose pabrėžė generalinė advokatė, šis raštas surašytas dviprasmiškai, nes iš įžangos matyti, kad jame perteikiama bendrovės pozicija, tačiau tolesni argumentai pateikiami W. vardu ar net aiškiai W. ir *Weichert* vardais.

- 127 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia atmesti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą byloje C-293/13 P.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-293/13 P, susijusio su įrodinėjimo pareiga

Šalių argumentai

- 128 *Del Monte* nurodo, jog nusprendęs, kad pareiga įrodyti lemiamos įtakos darymą šiuo atveju tenka Komisijai, Bendrasis Teismas kelis kartus perkėlė šią pareigą. Tokiais argumentais buvo preziumuojama lemiamą įtaką, kurią *Del Monte* turėjo paneigti.
- 129 Pirma, skundžiamo sprendimo 113 punkte Bendrasis Teismas dėl jungtinės veiklos sutarties 9 straipsnio 2 dalyje numatytos tikrojo nario veto teisės nusprendė, kad pagal šios sutarties 9 straipsnio 3 ir 4 dalis dalininkų susirinkimas turi griežtai nustatytus įgaliojimus, o „šioje situacijoje negali būti atmesta bet kokia *Del Monte* galimybė daryti lemiamą įtaką *Weichert* elgesiui nagrinėjamoje rinkoje“.
- 130 Antra, skundžiamo sprendimo 208 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „nors *Weichert* sprendimai dėl kainų nustatymo galėjo neatitikti *Del Monte* lūkesčių, iš <...> surinktų dokumentinių įrodymų negalima daryti išvados, kad *Weichert* <...> apskritai nevykdė „*Del Monte* nurodymų“ ir rinkoje veikė savarankiškai“.
- 131 Trečia, skundžiamo sprendimo 237 ir 238 punktuose Bendrasis Teismas manė, kad „2002 m. gegužės 15 d. atsiliepimo į ieškinį, kurį *Weichert* pateikė Vokietijos teisme nagrinėjant jos ginčą su WAL, ištrauka, [kurioje] teigiama, kad visa *Weichert* ekonomine pridėtine verte, būtent pirkimais, rinkodara ir logistika, rūpinosi tik tikrieji nariai, o WAL vaidmuo šioje bendrovėje apsiribodavo finansiniu dalyvavimu <...> nepaneigia išvados apie lemiamos įtakos darymą“.
- 132 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 260 punkte Bendrasis Teismas dėl *Del Monte* ir *Weichert* konsoliduotų ataskaitų nebuvimo nusprendė, kad „konsoliduotų ataskaitų nebuvimas nebūtinai reiškia, <...> jog <...> negalima daryti išvados apie lemiamos įtakos buvimą“.
- 133 Jei Bendrasis Teismas būtų teisingai taikęs įrodinėjimo pareigą reglamentuojančius principus, jis būtų turėjęs išnagrinėti, ar narės komanditorės veto teisė, aplinkybė, jog *Weichert* kainos neatitiko *Del Monte* lūkesčių, Vokietijos teismuose pateikti *Weichert* dokumentai ir konsoliduotų ataskaitų nebuvimas yra pagrindas pakankamai suabejoti Komisijos išvada apie lemiamą *Del Monte* įtaką *Weichert*, kad galėtų nuspręsti, jog ši išvada neatitinka reikalaujamo įrodinėjimo lygio.
- 134 *Weichert* ir Komisija ginčija *Del Monte* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 135 Darytina išvada, kad *Del Monte* argumentus grindžiant trečiąjį pagrindą lemia neteisingas skundžiamo sprendimo aiškinimas.
- 136 Iš tikrųjų, kaip pripažįsta *Del Monte*, iš skundžiamo sprendimo 104 ir 221 punktų aišku, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog *Del Monte* bendros atsakomybės už *Weichert* padarytą pažeidimą įrodinėjimo pareiga tenka Komisijai.
- 137 Toliau skundžiamo sprendimo 98–220 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar Komisija įvykdė šią pareigą, ir nusprendė, kad įrodymai, kuriais Komisija rėmėsi, patvirtina tokią bendrą atsakomybę.

- 138 Galiausiai minėto sprendimo 222–265 punktuose Bendrasis Teismas patikrino, ar *Del Monte* pateikti įrodymai ir argumentai paneigia Komisijos išvadą, kad *Weichert* padarytą pažeidimą reikia priskirti *Del Monte*.
- 139 Kaip savo išvados 117 punkte pažymėjo generalinė advokatė, tokia analizė nereiškia įrodinėjimo pareigos perkėlimo.
- 140 Tokio perkėlimo taip pat nereiškia aplinkybė, kad skundžiamo sprendimo 113 ir 208 punktuose Bendrasis Teismas atmetė *Del Monte* teiginį, kad dėl tuose punktuose nurodytų aplinkybių atmetama *Del Monte* galimybė faktiškai daryti lemiamą įtaką *Weichert*. Iš tikrųjų tuose punktuose Bendrasis Teismas tik atsakė į *Del Monte* teiginius dėl pažeidimo priskyrimo.
- 141 Taigi reikia atmesti trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą byloje C-293/13 P.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-293/13 P, susijusio su principu „in dubio pro reo“

Šalių argumentai

- 142 *Del Monte* teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė principą *in dubio pro reo*, kai pripažino ją atsakinga dėl *Weichert* elgesio, nepaisant to, kad bylos dokumentai palieka abejonių dėl klausimo, ar ji darė lemiamą įtaką *Weichert*, ar ne.
- 143 Iš teismo praktikos matyti, kad Komisija turi surinkti pakankamai tikslių ir nuoseklių įrodymų, pagrindžiančių tvirtą įsitikinimą, kad įtariamas pažeidimas padarytas. Jeigu joks įrodymas savaime nepagrindžia tokio įsitikinimo, reikia, kad ši reikalavimą atitiktų įrodymų visetas.
- 144 Šiuo atveju nemažai įrodymų kelia abejonių dėl teiginio, kad *Del Monte* iš esmės apibrėžė *Weichert* elgesį aptariamoje rinkoje. Tiesa, Bendrasis Teismas atmetė visus šiuos įrodymus, motyvuodamas tuo, kad, anot jo, jie neįrodo lemiamos įtakos nedarymo. Tačiau, net jei tai būtų tiesa, abejonės dėl Komisijos išvados apie lemiamą įtaką, kurių kyla dėl šių įrodymų, pateisino principo *in dubio pro reo* taikymą.
- 145 Anot *Weichert*, *Del Monte* ginčija Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, pagal kurį *Del Monte* nepateikė nė vieno įrodymo, dėl kurio būtų galima pakankamai suabejoti Komisijos išvada.
- 146 Komisija taip pat daro išvadą, kad šis pagrindas nepriimtinas, nes *Del Monte* siekia, kad būtų iš naujo įvertinti įrodymai. Be to, jos nuomone, iš Bendrojo Teismo atlikto *Del Monte* argumentų vertinimo aišku, kad jis nusprendė, jog teisės požiūriu įrodymai pakankamai patvirtina lemiamos įtakos darymą, ir šiuo klausimu neišreiškė jokių abejonių.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 147 Dėl *Del Monte* ketvirtojo pagrindo priimtino reikia pažymėti, kad ši įmonė Bendrąjį Teismą kaltina tuo, jog jis padarė teisės klaidą, t. y. pažeidė principą *in dubio pro reo*, todėl šis pagrindas nepriimtinas.
- 148 Dėl esmės pakanka konstatuoti, kad iš visų turėtų įrodymų Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog pažeidimo laikotarpiu *Del Monte* darė lemiamą įtaką *Weichert*.
- 149 Kadangi, pirma, Bendrojo Teismo vertinimas buvo įtikinamas, todėl dėl jo nekyla jokių abejonių, antra, vertinant nebuvo padaryta teisės klaidos, kaip konstatuota išnagrinėjus pirmąjį pagrindą, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju principo *in dubio pro reo* taikymo sąlygos netenkinamos.

- 150 Taigi ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas byloje C-293/13 P visiškai nepagrįstas, todėl jį reikia atmesti.

Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-293/13 P, susijusio su vieno tęstinio pažeidimo nebuvimu

Šalių argumentai

- 151 *Del Monte* mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį, kai padarė išvadą, kad *Del Monte* kartu su *Dole* ir *Chiquita* dalyvavo darant vieną tęstinį pažeidimą, nors ir pripažino, jog *Weichert* nežinojo apie *Chiquita* ir *Dole* pasikeitimus informacija. Bendrojo Teismo argumentai skundžiamo sprendimo 590–651 punktuose grindžiami dirbtinai suskaidant jo analizę, susijusią, pirma, su neteisėtu elgesiu ir, antra, su atsakomybe, nes subjektyvųjį elementą nagrinėja atsižvelgdamas tik į atsakomybę.
- 152 Iš tiesų, *Del Monte* nuomone, aplinkybė, kad *Weichert* nežinojo apie šiuos pasikeitimus informacija, yra ne tik lengvinanti nustatant baudos dydį, bet ir pagrindinis veiksnys vertinant, ar padarytas vienas tęstinis pažeidimas. Suderinti veiksmai laikytini vienu tęstiniu pažeidimu, tik jei galima įrodyti, kad buvo siekiama bendro tikslo, buvo žinoma apie riziką, kylančią dėl dalyvavimo visame kartelyje, ir (arba) buvo ruošiamasi jai ir rengiamasi ją prisiimti. Taigi šis kriterijus apima objektyvųjį ir subjektyvųjį elementus, o kiek tai susiję su *Weichert*, subjektyvaus elemento nėra.
- 153 *Weichert* pritaria *Del Monte* argumentams ir priduria: kadangi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 593 punkte nusprendė, kad *Dole* ir *Chiquita* dvišaliai pasitarimai ir tokie patys *Dole* ir *Weichert* pasitarimai buvo susiję ir vienas kitą papildydavo, buvo remiamasi tik aplinkybe, kad *Dole* dalyvavo abiejuose pasitarimuose. Tačiau jei vien ši aplinkybė būtų laikoma pakankama, bet kokie EB 81 straipsniui prieštaraujantys keli dvišaliai pasitarimai galėtų būti laikomi vienu tęstiniu pažeidimu.
- 154 *Weichert* mano, kad dėl šios teisės klaidos reikia panaikinti visą ginčijamą sprendimą, nes vieno tęstinio pažeidimo konstatavimas negali būti atskirtas nuo likusios šio sprendimo dalies.
- 155 Komisija ginčija *Del Monte* ir *Weichert* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 156 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 81 straipsnio 1 dalis gali būti pažeista ne tik atskiru veiksmu, bet ir keliais veiksmais arba tęstine veika, nors viena ar kelios šių kelių veiksmų ar tęstinio elgesio sudedamosios dalys taip pat galėtų būti pripažintos atskiru minėtos nuostatos pažeidimu. Be to, jei įvairiais veiksmais vykdomas „bendras planas“, nes siekiama vieno tikslo – iškreipti konkurenciją bendrojoje rinkoje, Komisija turi teisę priskirti atsakomybę už tokius veiksmus remdamasi dalyvavimu darant visą pažeidimą (Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 41 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 157 Įmonė, dalyvavusi darant tokį vieną sudėtinį pažeidimą savo veiksmais, priskirtinai susitarimui ar suderintiems veiksmais, turintiems antikonkurencinį tikslą, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnio 1 dalį, ir kuriais siekiama prisidėti prie viso pažeidimo darymo, taip pat gali būti atsakinga už kitų įmonių veiksmus darant tą patį pažeidimą už visą dalyvavimo laikotarpį. Taip yra tuo atveju, kai įrodoma, kad minėta įmonė ketino savo elgesiu prisidėti prie visų dalyvių siektų bendrų tikslų ir žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį arba galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 42 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

- 158 Taigi įmonė gali būti tiesiogiai atlikusi visus vieną tęstinį pažeidimą sudarančius antikonkurencinius veiksmus ir tokiu atveju Komisija turi teisę jai priskirti atsakomybę už visus veiksmus, todėl ir už visą šį pažeidimą. Įmonė taip pat gali būti tiesiogiai atlikusi tik kelis vieną tęstinį pažeidimą sudarančius antikonkurencinius veiksmus, tačiau galėjo žinoti apie visus numatytus ar įgyvendintus kitų kartelio dalyvių neteisėtus veiksmus siekiant tų pačių tikslų arba protingai juos numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką. Tokiu atveju Komisija turi teisę priskirti šiai įmonei atsakomybę už visą antikonkurencinį elgesį, sudarantį tokį pažeidimą, todėl ir už visą pažeidimą (Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 43 punktas).
- 159 Tačiau jei įmonė tiesiogiai atliko vieną ir tęstinį pažeidimą sudarantį vieną ar kelis antikonkurencinius veiksmus, bet neįrodyta, kad savo elgesiu ji ketino prisidėti prie visų bendrų kitų kartelio dalyvių siekiamų tikslų ir kad žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį arba galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką, Komisija turi teisę priskirti jai atsakomybę tik už tuos veiksmus, kuriuos darant ji tiesiogiai dalyvavo, ir už kitų dalyvių numatytus ar įgyvendintus veiksmus siekiant tų pačių tikslų, kurių ji siekė ir dėl kurių buvo įrodyta, kad ji žinojo apie juos arba galėjo protingai numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 44 punktas).
- 160 Todėl nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad aplinkybė, jog *Weichert* nežinojo apie *Dole* ir *Chiquita* pasikeitimus informacija ir neturėjo apie juos žinoti, negali panaikinti nustatyto pažeidimo pobūdžio, pagal kurį toks pažeidimas yra vienas ir tęstinis; tačiau šiai bendrovei viso šio pažeidimo negalima inkriminuoti.
- 161 Darytina išvada, kad reikia atmesti penktąjį apeliacinio skundo pagrindą byloje C-293/13 P ir atitinkamai *Del Monte* apeliacinį skundą.

Dėl Komisijos apeliacinio skundo byloje C-294/13 P

Dėl „Weichert“ suinteresuotumo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą

Šalių argumentai

- 162 Dėl šio sprendimo 48 ir 49 punktuose nurodytų priežasčių Komisija ir *Del Monte* ginčija *Weichert* suinteresuotumą pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.
- 163 *Weichert* nesutinka su Komisijos ir *Del Monte* argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 164 Kaip pažymėta šio sprendimo 51 punkte, pagal Procedūros reglamento 172 straipsnį bet kuri iš atitinkamos Bendrojo Teismo nagrinėtos bylos šalių, turinti „suinteresuotumą, kad apeliacinis skundas būtų patenkintas arba atmestas“, gali per du mėnesius nuo apeliacinio skundo įteikimo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.
- 165 Šiuo atveju, priešingai, nei, atrodo, mano Komisija ir *Del Monte*, akivaizdu, jog *Weichert* yra suinteresuota, kad Komisijos apeliacinis skundas būtų atmestas. Iš tiesų, jei Teisingumo Teismas patenkintų šį apeliacinį skundą, baudos, už kurią *Weichert* atsakinga solidariai, suma galėtų būti didesnė arba mažesnė, todėl *Weichert* yra suinteresuota pateikti pastabas dėl visų su tuo susijusių teisės klausimų.
- 166 Todėl darytina išvada, kad *Weichert* suinteresuota pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-294/13 P, susijusio su tuo, kad „Weichert“ yra teisiškai įpareigota pateikti Komisijai informacijos

Šalių argumentai

- 167 Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 840–853 punktuose tvirtino, kad *Weichert* per administracinę procedūrą pateikta informacija pateisina ginčijamu sprendimu skirtos baudos sumažinimą.
- 168 Ji pažymi, kad, remiantis gairių 29 punktu, bazinis baudos, skirtos pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį, dydis gali būti sumažintas, be kita ko, kai susijusi įmonė veiksmingai bendradarbiauja su Komisija ir plačiau, nei reikalauja jos teisiniai įsipareigojimai bendradarbiauti.
- 169 Tačiau, Komisijos nuomone, įmonės privalo atsakyti į prašymus pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį, nes pagal šią nuostatą joms nenumatyta teisės netenkinti šių prašymų ir jos įpareigtos aktyviai bendradarbiauti. Taigi, ji turi teisę nurodyti įmonei pateikti visą būtiną informaciją apie faktus, kurie tai įmonei gali būti žinomi, ir prireikus perduoti turimus su tuo susijusius dokumentus.
- 170 Todėl kai įmonė, atsakydama į Komisijos prašymą pateikti informacijos, ją teikia, tai neviršija šioje nuostatoje numatyto bendradarbiavimo ribų, o taip pateikta informacija nėra savanoriškas bendradarbiavimas, už kurį turėtų būti atlyginta sumažinant atitinkamai įmonei skirtą baudą.
- 171 Iš nusistovėjusios Bendrojo Teismo praktikos taip pat matyti, kad bendradarbiavimas, neviršijantis įmonei pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalį nustatytų pareigų, nesuteikia teisės į šiai įmonei skirtos baudos sumažinimą, nesvarbu, ar šios informacijos buvo paprašyta pagal šio reglamento 18 straipsnio 2 dalį, ar sprendimu, kaip numatyta šios nuostatos 3 dalyje.
- 172 Komisija priduria, kad įmonė, kuri laikosi tik minėtame reglamente nustatytos pareigos bendradarbiauti, neparodo, jog iš tikrųjų nori bendradarbiauti, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo praktiką dėl pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą.
- 173 Komisija pabrėžia, kad tikslams destabilizuoti kartelius, skatinant įmones išduoti juos Komisijai, ir palengvinti jos užduotį pateikiant įrodymų būtų rimtai pakenkta, jei įmonės, kurios informaciją pateikia ne spontaniškai, o tik atsakydamos į tyrimo priemones, taip pat galėtų pasinaudoti baudos sumažinimu, kai jų pateikta informacija būtų naudinga.
- 174 Ji pažymi, kad dažniausia informacija, pateikta atsakant į prašymus pateikti informacijos, yra naudinga įrodant tiriamą pažeidimą, nes šios tyrimo priemonės tikslas ir yra leisti Komisijai gauti, jos nuomone, naudingos informacijos.
- 175 Galiausiai Komisija mano, kad dėl ginčo gali būti priimtas sprendimas, ir prašo Teisingumo Teismo nustatyti, kad galutinis *Weichert* ir *Del Monte* solidariai skirtos baudos dydis yra 9 800 000 eurų.
- 176 *Del Monte* ir *Weichert* atsako, kad Komisijos argumentai pagrįsti neteisingu skundžiamo sprendimo suvokimu, nes to sprendimo 834–839 punktuose Bendrasis Teismas išnaginėjo, ar *Weichert* bendradarbiavimas buvo savanoriškas, ar ne, o to sprendimo 840 punkte nurodė, kad minėtas bendradarbiavimas buvo savanoriškas dėl to, kad ji bendradarbiavo reaguodama ne į sprendimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį, o į paprastą prašymą, kaip jis suprantamas pagal šios nuostatos 2 dalį.

- 177 Be to, *Del Monte* ir *Weichert* teigia, kad teisės aktuose nėra numatyta pareiga atsakyti į paprastą prašymą pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalį. Jos pažymi, kad tik šios nuostatos 3 dalyje numatytas sprendimas lemia vykdytiną teisėtą pareigą, gali būti apskūstas, o neatsakius į jį gali būti skirtos šio reglamento 23 ir 24 straipsniuose numatytos sankcijos. Kai pateikiamas paprastas prašymas pateikti informacijos, už neatsakymą neskiriamos nei vienkartinės, nei periodinės baudos. Be to, pagal SESV 288 straipsnį privalomi tik reglamentai, direktyvos ir sprendimai. Todėl jei įmonė neatsako į tokį prašymą, norėdama, kad tokia pareiga atsirastų, Komisija gali priimti sprendimą.
- 178 *Del Monte* ir *Weichert* taip pat mano, kad Bendrasis Teismas įgyvendino savo neribotą jurisdikciją tikrinant baudas ir kad Komisijos gairės jam nėra privalomos. Todėl ši negali pagrįstai teigti, kad pritaikytas sumažinimas nedera su 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo taikymu ir kad jis negali būti ginčijamas dėl to, kad neatitinka vieno iš jos pranešimų. Bendrasis Teismas jau yra sumažinęs baudas dėl atsakymų į paprastus prašymus pateikti informacijos ir Teisingumo Teismas niekada neteigė nesutinkantis su tokia praktika.
- 179 Galiausiai *Del Monte* ir *Weichert* mano, kad Komisijos nuogastavimai dėl šių baudų atgrasomojo pobūdžio neturi pagrindo, nes Bendrasis Teismas sumažino baudą tik 2 % bazinio dydžio. Be to, jei Komisija norėtų išvengti tokių sumažinimų, ji galėtų priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį. Į prašymus pateikti informacijos atsakančios įmonės iš esmės palengvina tyrimus ir atsisako kai kurių procesinių teisių.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 180 Skundžiamo sprendimo 840–853 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Weichert* atsakymas į prašymą pateikti informacijos, pateiktą remiantis Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalimi, pateisina baudos sumažinimą dėl šios bendrovės bendradarbiavimo per administracinę procedūrą.
- 181 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad pagal minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalį paprastame prašyme pateikti informacijos, siunčiamame įmonei ar įmonių asociacijai, Komisija nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, taip pat tai, kokios informacijos reikia, ir nustato laikotarpį, per kurį ta informacija turi būti pateikta.
- 182 Šiuo atveju akivaizdu, kad *Weichert* nebuvo įpareigota pateikti informacijos oficialiu, pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu; jos buvo paprašyta pateikti informacijos paprastu, pagal šio reglamento 18 straipsnio 2 dalį pateiktu prašymu.
- 183 Tačiau, kadangi *Weichert* atsakė tik į paprastą prašymą pateikti informacijos, reikia konstatuoti, kad ji nepateikė Komisijai informacijos savo iniciatyva.
- 184 Kaip savo išvados 246 punkte pažymėjo generalinė advokatė, baudos sumažinimas, numatytas 2002 m. pranešime dėl bendradarbiavimo, yra pateisinamas tik tuomet, kai įmonė neprašoma teikia informaciją Komisijai. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismo praktiką atitinkamos įmonės elgesys turi ne tik palengvinti Komisijos užduotį konstatuoti pažeidimo buvimą, bet ir rodyti tikrą norą bendradarbiauti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 395 ir 396 punktus ir Sprendimo *Schenker & Co. ir kt.*, C-681/11, EU:C:2013:404, 48 punktą).
- 185 Bet koks kitoks aiškinimas neigiamai paveiktų atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programos tikslą ir patrauklumą, nes, pirma, visoms kartelio šalims tektų mažinti baudas po to, kai jos Komisijos prašymu pateiktų šiai naudingos informacijos ir (arba) įrodymų ir, antra, jis paskatintų įmones nesiimti jokių veiksmų, o ne teikti savo iniciatyva kuo greičiau ir kuo išsamiau Komisijai tokią informaciją ir įrodymus.

- 186 Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 840–853 punktuose nusprendė, kad atsakymas į prašymus pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalį pateisina baudos sumažinimą.
- 187 Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 853–856 ir 880 punktų, Bendrasis Teismas padarė tą pačią teisės klaidą, kai įgyvendindamas savo neribotą jurisdikciją sumažino *Del Monte* ir *Weichert* baudą 10 % dėl pastarosios bendradarbiavimo per administracinę procedūrą, nors *Weichert* elgesys negali būti vertinamas kaip parodantis tikrąjį norą bendradarbiauti.
- 188 Tokiomis aplinkybėmis reikia pritarti pirmajam Komisijos apeliacinio skundo pagrindui byloje C-294/13 P ir panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo byloje C-294/13 P, susijusio su tuo, kad per administracinę procedūrą „Del Monte“ ir „Weichert“ nesudarė vieno ekonominio vieneto

- 189 Kadangi antrąjį pagrindą Komisija pateikė kaip papildomą, o pirmajam pagrindui buvo pritarta, antrojo pagrindo nereikia nagrinėti.

Dėl *Weichert* ir *Del Monte* priešpriešinių apeliacinių skundų byloje C-294/13 P

Šalių argumentai

- 190 Jei Teisingumo Teismas pritartų Komisijos pirmajam apeliacinio skundo pagrindui byloje C-294/13 P, *Del Monte* nuomone, reikėtų išnagrinėti klausimą, ar Komisijos prašymuose pateikti informacijos buvo reikalaujama, kad *Weichert* pripažintų padariusi EB 81 straipsnio pažeidimą. Kadangi Bendrasis Teismas nepateikė nuomonės klausimu, ar *Weichert* turi teisę neatsakyti dėl to, kad prašymais pateikti informacijos buvo siekiama gauti ją pačią apkaltinančių parodymų, skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida.
- 191 *Weichert* taip pat nurodo, kad jeigu prašymai pateikti informacijos apima teisėtą įpareigojimą atsakyti, galima pasinaudoti teise neteikti parodymų prieš save, o Bendrojo Teismo pastabai, jog *Weichert* neturėjo teisės remtis šia teise, nebegalima pritarti. Iš tikrųjų, kadangi *Weichert* buvo prašoma išsamiai paaiškinti, apie ką buvo kalbama per dvišalius pasitarimus dėl išankstinio kainų nustatymo, o tuo metu Komisija turėjo įtarimų, jog pasitarimų tikslas yra konkurencijos ribojimas, klausimais buvo siekiama priversti *Weichert* pripažinti pažeidimą, kurį įrodyti privalėjo Komisija.
- 192 Komisija nesutinka su *Weichert* ir *Del Monte* argumentais. Be to, jos nuomone, *Weichert* priešpriešinis apeliacinis skundas byloje C-294/13 P yra nepriimtinas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 193 Teisingumo Teismas turi įvertinti, ar šios bylos aplinkybėmis tinkamas teisingumo vykdymas pateisina *Weichert* priešpriešinio ieškinio byloje C-294/13 P atmetimą iš esmės, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl Komisijos pateikto priimtinumą grindžiamo prieštaravimo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52 punktą).
- 194 Darytina išvada, kad šiuo atveju taip yra. Iš tiesų, net darant prielaidą, kad minėtam priimtinumą grindžiamam prieštaravimui reikia pritarti, būtina iš esmės išnagrinėti *Del Monte* argumentus, kurie iš principo yra tapatūs *Weichert* pateiktiems argumentams.

- 195 Tačiau šiuo klausimu iš teismo praktikos aišku, kad prašymai pateikti informacijos, pateikti remiantis Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalimi, neturi įtakos teisei neteikti parodymų prieš save (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, 35 punktą ir Sprendimo *Erste Group Bank ir kt. / Komisija*, C-125/07 P, C-133/07 P ir C-137/07 P, EU:C:2009:576, 272 punktą).
- 196 Iš tikrųjų dėl tokios priežasties nepateikus paprašytos informacijos per nustatytą terminą negali būti skirta vienkartinė arba periodinė bauda atitinkamai pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 ir 24 straipsnius. Taigi, paprastas prašymas pateikti informacijos skiriasi nuo oficialaus sprendimo, priimto remiantis Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalimi, į kurį neatsakius skiriamos minėtame reglamente numatytos piniginės sankcijos.
- 197 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad Komisija nepriėmė Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje numatyto sprendimo dėl *Weichert*.
- 198 Šiomis aplinkybėmis *Weichert* ir *Del Monte* negali pagrįstai remtis *Weichert* teise nebūti Komisijos verčiamai prisipažinti dalyvavus darant pažeidimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, 35 punktą ir Sprendimo *Erste Group Bank ir kt. / Komisija*, C-125/07 P, C-133/07 P ir C-137/07 P, EU:C:2009:576, 272 punktą).
- 199 Todėl *Weichert* ir *Del Monte* priešpriešiniai apeliaciniai skundai byloje C-294/13 P turi būti atmesti.

Dėl ginčo pirmojoje instancijoje

- 200 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 201 Kadangi nagrinėjamu atveju turi būti panaikintas tik pirmas skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies punktas, susijęs su baudos dydžiu, Teisingumo Teismas turi būtinius duomenis, kad galėtų priimti dėl to galutinį sprendimą.
- 202 Siekiant ištaisyti šio sprendimo 187 punkte nustatytą teisės klaidą ir atsižvelgiant į šio sprendimo 183–185 punktuose pateiktus samprotavimus, reikia atsisakyti baudos sumažinimo 10 %, kurį Bendrasis Teismas pritaikė dėl *Weichert* bendradarbiavimo per administracinę procedūrą, ir atitinkamai nustatyti, kad baudos dydis yra 9 800 000 eurų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 203 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 204 Pagal to paties Reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 205 Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 3 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis padengia savo išlaidas.

206 Kadangi *Del Monte* ir *Weichert* pralaimėjo visas bylas, o Komisija visose bylose reikalavo priteisti iš šių bendrovių išlaidas, reikia nurodyti joms padengti bylinėjimosi išlaidas. Vis dėlto reikia nurodyti *Weichert* padengti savo bylinėjimosi išlaidas bylose, kurias iškėlė *Del Monte* ir Komisija.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą byloje C-293/13 P ir priešpriešinius apeliacinius skundus bylose C-293/13 P ir C-294/13 P.**
2. **Panaikinti Sprendimo *Fresh Del Monte Produce / Komisija* (T-587/08, EU:T:2013:129) rezoliucinės dalies 1 punktą.**
3. **Nustatyti, kad 2008 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimo C(2008) 5955 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį (byla COMP/39.188 – Bananai) 2 straipsnio c punkte skirta bauda yra 9 800 000 eurų.**
4. **Priteisti iš *Fresh Del Monte Produce Inc.* bylinėjimosi išlaidas, susijusias, pirma, su pagrindiniais apeliaciniais skundais bylose C-293/13 P ir C-294/13 P ir, antra, jos priešpriešiniu apeliaciniu skundu byloje C-294/13 P, išskyrus *Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG* patirtas bylinėjimosi išlaidas; pastaroji padengia savo išlaidas visose minėtose bylose.**
5. **Priteisti iš *Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su jos priešpriešiniais apeliaciniais skundais bylose C-293/13 P ir C-294/13 P.**

Parašai.